

Sygn. akt III RC 275/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : SSR Marta Węglewska

Protokolant : Beata Grobelna

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014 r.

w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. R.

przeciwko G. R.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego G. R. na rzecz A. R. urodzonej (...) z kwoty po 1000 (tysiąc) złotych miesięcznie ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 19 czerwca 2008r. w sprawie III C 93/08 do kwoty po 1600 (tysiąc sześćset) zł. miesięcznie począwszy od dnia 30 maja 2014r. roku płatne do 12 -go dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat;

II. W pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. Nadaje wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego w Pruszkowie tytułem opłaty sądowej kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych;

V. Koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

VI. Przyznaje i nakazuje wypłacić z zasobów Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego w Pruszkowie adwokatowi M. S. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.

UZASADNIENIE

W dniu 30 maja 2014 r. przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki wniosła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz córki wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w sprawie III RC 93/08 z kwoty po 1.000 zł miesięcznie do kwoty po 2.900 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki powódki A. B. do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od dnia wniesienia pozwu, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podała, iż w dacie orzekania o alimentach w dotychczasowej wysokości małoletnia A. R. miała 11 lat, a koszt jej utrzymania był na niższym poziomie i wynosił ok.

2.000 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa wskazała, iż wówczas nie pracowała i pozostawała na utrzymaniu męża, wychowując do 4 roku życia młodszą i chorującą siostrę powódki. Od września 2009 r. matka powódki podjęła pracę zawodową i od tego czasu utrzymywała samodzielnie siebie i córkę A.. Ponadto od czasu wydania wyroku w sprawie III RC 93/08 nastąpiła radykalna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, zasadniczy wzrost dochodów pozwanego G. R. oraz radykalna zmiana sytuacji zarobkowej i zdrowotnej matki powódki. Obecnie małoletnia ma prawie 18 lat. Jest uczennicą pierwszej klasy LO w W., gdzie dojeżdża pociągiem z B.. Jest inteligentna i zdolna, o szerokim światopoglądzie i zainteresowaniach. Przyszły rok szkolny jest czasem aby wznowiła na okres 2 lat kurs przygotowawczy z j. angielskiego, kończąc go certyfikatem oraz zintensyfikowała działania w zakresie tenisa, aby móc wejść do ligi zawodniczej, co pomoże jej w zdobyciu stypendium na studiach, które wybierze. Małoletnia mieszka z matką i siostrą w domu swoich dziadków w B., nie ma majątku. Koszt jej utrzymania to kwota 3.800 zł miesięcznie. Wymienione w załącznikach koszty do chwili obecnej ponosiła matka. Matka małoletniej wskazała także, iż pozwany od 1999 r. do 2011 r. nie utrzymywał z małoletnią jakiegokolwiek kontaktu. W 2011 r. córka poprosiła pozwanego o spotkanie, które odbyło się we wrześniu. Ostatnie odbyło się w 2013 r. Niewielki jest wkład pozwanego w codzienne życie, wychowanie. Poza alimentami nie przyczyniał się do spełniania potrzeb dziecka. Podała, iż pozwany od ponad 14 lat pracuje w Szpitalu Wojewódzkim w E., obecnie na Oddziale (...) Szpitala (...) w E.. Poza tym prowadzi od ponad 10 lat prywatną praktykę lekarską oraz w chwili obecnej specjalistyczną prywatną klinikę (...) w E.. Wskazała, iż średnie zarobki lekarzy na kontraktach w szpitalach z II stopniem specjalizacji, jaki posiada pozwany kształtują się na poziomie około 10.000 zł, średni przychód lekarzy z dyżurów 2 razy w tygodniu to kolejne 10.000 zł. Średnio przychód z wizyt w gabinecie prywatnym to około 10.000 zł. Podniosła, że z działalności w Klinice (...) również pozwany posiada dochody, które są nie do oszacowania przez osobę nie mającą dostępu do danych. Wskazała także, iż od ponad 4 lat samodzielnie wychowuje ona dwie nieletnie córki oprócz powódki także - N. dziecko z drugiego małżeństwa. Podniosła, iż po 5 latach pracy zawodowej otrzymała wypowiedzenie wskutek likwidacji stanowiska pracy ze skutkiem od 31 maja 2014 r. Ponadto w maju 2014 r. została zdiagnozowana w kierunku bardzo poważnej choroby autoimmunologicznej i podjęła natychmiastowe leczenie, co sprawia że przebywa pod stałą opieką lekarską, dlatego na chwilę obecną nie może podjąć pracy zawodowej. Co dwa tygodnie musi przebywać w szpitalu w celu podawania leków dożylnych i przeprowadzania badań kontrolnych. Dodatkowe leczenie odbywa się w warunkach domowych, gdzie leki to koszt około 400 zł miesięcznie. Nie można określić długości leczenia, które czeka matkę powódki. Małoletnia ma prawo pomimo choroby matki do rozwijania się na poziomie zapewniającym jej dalszy rozwój intelektualny i emocjonalny uczęszczając na kursy i zajęcia, które pomogą jej dostać się na studia i skończyć je, aby móc najlepiej rozpocząć dorosłe życie; załączyła zestawienie kosztów utrzymania dziecka z podaniem średniomiesięcznych kosztów na kwotę 3837,90 (k. 3-7).

W odpowiedzi na pozew złożonej na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2014 r. pozwany uznał powództwo do kwoty 1.500 zł wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałej części oraz nie obciążanie go kosztami procesu. W uzasadnieniu podał, iż córka jest osobą pełnoletnią i nie ma potrzeby aby reprezentowała ją matka, natomiast on ze swojej strony jest skłonny zawrzeć z córką ugodę. Ponadto wskazał, iż zestawienia wydatków córki są całkowicie niewiarygodne oraz nie poparte jakimikolwiek dowodami. Podniósł, iż kwota 3.900 zł na utrzymanie córki jest znacznie przeszacowana i czy była matka dziecka w stanie przeznaczyć taką kwotę na jej utrzymanie biorąc pod uwagę także konieczność utrzymania siebie i drugiego dziecka. Zakwestionował wszystkie wydatki na córkę wskazane w zestawieniu. Podniósł, iż widuje się z córką osobiście nie ma wiedzy aby skarżyła się na swój stan zdrowia. Wskazał, iż koszty są częściowo wymyślone, zawyżone, powielane i wskazane w taki sposób aby Sąd zasądził jak największą kwotę, która będzie przeznaczana na utrzymanie całej rodziny. Pozwany ze swojej strony oświadczył, że był i nadal jest skłonny wspierać córkę. Zadeklarował uznaną kwotę 1.500 z miesięcznie do rąk córki oraz wspomaganie jej rzeczowo w postaci kupna niezbędnych sprzętów i gadżetów w sytuacji kiedy zajdzie taka potrzeba. Podkreślił, iż wskazane przez matkę powódki rozpoznanie choroby w żaden sposób nie uniemożliwia jej wykonywania pracy zarobkowej a udowodniła także że wydaje 400 zł miesięcznie na leki. Wskazał, iż zbieżność czasowa złożenia pozwu z końcem terminu wypowiedzenia umowy o pracę świadczy o chęci zapewnienia sobie źródła dochodu bez konieczności świadczenia pracy zwłaszcza, że matka powódki nie informowała go o potrzebie przekazywania dodatkowych pieniędzy na potrzeby córki. W dalszej kolejności zaprzeczył aby się nie spotykał z córką. Wskazał, iż spotyka się z nią regularnie co najmniej raz na dwa

miesiące, a nierzadko raz w miesiącu, a także rozmawia z córką telefonicznie. Nie ukrywał, iż jego dochody zwiększyły się, jednak nie na tyle żeby płacić blisko 3.000 zł alimentów miesięcznie (k.68-71).

Na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2014 r. pełnoletnia już powódka popierała powództwo jak w pozwie złożonym przez matkę (k. 73).

Na rozprawie w dniu 30 września 2014 r. oraz w toku postępowania pełnomocnik powódki popierał powództwo (k. 108, k. 175).

Na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2014 r. i 30 września 2014 r. pełnomocnik pozwanego wnosił jak w odpowiedzi na pozew, mianowicie uznawał powództwo do kwoty 1.500 zł miesięcznie w pozostałej części wnosił o jego oddalenie (k. 73, k. 108).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. R. urodzona (...) w W. pochodzi ze związku małżeńskiego A. B. i G. R. rozwiązanego przez rozwód. Powódka jest jedynym dzieckiem z tego związku. Poza powódką A. B. posiada jeszcze 9 letnią córkę z kolejnego związku. Pozwany również poza powódką posiada 12 letnią córkę z nowego związku.

Alimenty na rzecz A. R. po raz ostatni zostały ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie III RC 93/08 na kwotę 1.000 zł miesięcznie. Postanowienie o umorzeniu postępowania uprawomocniło się 27 czerwca 2008 r.

A. R. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów miała prawie 12 lat. Miała wadę postawy, boczne skrzywienie kręgosłupa. Uczęszczała do Ośrodka Sportu i Rekreacji (...) na zajęcia z doskonalenia pływania, karnet od września do grudnia kosztował 390 zł. Brała udział w zielonej szkole oraz obozie językowym, uczęszczała na zajęcia z jęz. angielskiego.

Aktualnie A. R. ma 18 lat. Zamieszkiwała razem z matką i młodszą siostrą N. w B. razem z dziadkami, matka powódki partycypowała w kosztach utrzymania nieruchomości. Następnie w toku sprawy decyzją matki 1 września 2014r. przeprowadziła się razem z matką i siostrą do W. do mieszkania babci, ponieważ ma bliżej do szkoły, podobnie jej siostra, a mama bliżej do szpitala gdzie się leczy. Uczęszcza do II klasy(...) LO im. (...) w W., gdzie z B. dojeżdżała pociągiem. Powtarzała jedną klasę. Uczęszczała na zajęcia sportowe 1,5 godziny tygodniowo w postaci tenisa ziemnego w (...). Brała udział w turniejach organizowanych przez klub. Jest uważana za utalentowanego zawodnika. Nauka tenisa została zawieszona z uwagi na brak środków finansowych, względnie bezie uczęszczać sporadycznie. Uczęszcza aktualnie na kurs z j. angielskiego w(...) w W.. Koszt kursu to kwota 2.584,28 zł. Korzysta z karty miejskiej za 55 zł miesięcznie. Wyjeżdżała co roku z matką w góry w czasie ferii, jednak w tym roku nie wyjedzie. Na studia chciała wyjechać za granicę i dostać stypendium. Osiągnięcia sportowe w zakresie tenisa zapewnią jej stypendium. Chciałaby obecnie również zapisać się na dodatkowe zajęcia z historii i WOS-u żeby lepiej przygotować się do matury. Na fryzjera wydaje ok. 110 zł miesięcznie. Chodzi do kina ze znajomymi, jednak obecnie rzadziej niż poprzednio z uwagi na to, że jej nie stać. Matka wyraziła zgodę na jej udział w wymianie językowo-kulturowej i jej wyjazd do W. w 2015 r. wpłaciła też zaliczkę 1.000 zł oraz zaliczkę na wyjazd z klasą do B. w 2015 r. Powódka nie jest zorientowana dokładnie w kosztach swojego utrzymania, nie zna dokładnie własnych potrzeb, wszystkim zawiaduje jej matka. Jest ogólnie zdrowa, nie ma dochodów.

G. R. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów w PIT 36L wykazał dochód za 2007 r. w wysokości 118.804,23 zł. Z PIT 37 za 2007 r. dochód wynosił 6.227,15 zł. Prowadził indywidualną praktykę lekarską w E., dochód w okresie od stycznia do kwietnia 2008 r. wynosił 37.068,73 zł. Mieszkał z drugą żoną i córką w mieszkaniu rodziców.

Aktualnie G. R. ma 39 lat. Jest lekarzem. Mieszka koło E.. Prowadzi działalność gospodarczą, z której ze wszystkich źródeł w styczniu 2014 r. uzyskał dochód netto w wysokości 6.529,77 zł, w lutym 7.170,81 zł, w marcu wykazał

stratę 219,25 zł, w kwietniu dochód wyniósł 9.202,92 zł, w maju 2.200 ,31 zł a w czerwcu 4.314,27 zł. swoje dochody ocenia jako nieznacznie wyższe od uzyskiwanych w toku poprzedniej sprawy o alimenty. Ma dwa miejsca pracy. Poza prowadzonym gabinetem lekarskim jest też zatrudniony na podstawie umowy cywilno prawnej (na kontrakcie) w Szpitalu (...) w E. w ilości 200 godzin w skali miesiąca. Umowa nie przewiduje nadgodzin i dodatkowego wynagrodzenia. Nie świadczy też żadnych usług medycznych na rzecz szpitala za pośrednictwem jakiegokolwiek firmy zewnętrznej. Jest specjalistą (...). Nie ma specjalistycznej kliniki. Za godzinę dyżuru 24 godzinnego otrzymuje 38 zł, za dyżury w godz. 8:00-14:00 oraz 14:00-20:00za godzinę jest to 18,60 zł. Z tytułu pracy w szpitalu jego przychód stały wynosi 15.500 zł bez wliczanych dyżurów, bowiem ich ilość zależy od potrzeb oddziału i Pracowni (...) w danym miesiącu. Zamieszkuje z żoną i córką w wieku 12 lat. Płacił regularnie alimenty na powódkę. Posiada dom obciążony kredytem hipotecznym zaciągniętym w 2007r., który obecnie wynosi 670.000 zł. Rata kredytu wynosi 744,87 CHF miesięcznie. Dochód jego w PIT 36L za 2013 r. wyniósł 90.255,82 zł. a w 2012r, 62297,41 zł. Posiada samochód wzięty w leasing, spłaca także kredyty w ramach prowadzonej działalności. Rzadko spotyka się z powódką z reguły raz na 2-3 miesiące. Na urodziny dał jej 500 zł, jak się spotykają daje jej po 100 zł. lub robią wspólnie zakupy.

A. B. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów nie pracowała.

Aktualnie A. B. ma 39 lat. Jest właścicielką domu w B. oraz nieruchomości rolnej bez dostępu do drogi publicznej oraz działkę rolną w górach – działki te traktuje jako zabezpieczenie na przyszłość dla dzieci. W czasie pomiędzy ostatnią sprawą ustalającą wysokość alimentów, a wytoczeniem niniejszego powództwa była zatrudniona w (...) w W. z dochodami ostatnio około 6878 zł. brutto miesięcznie na stanowisku kierownik działu (...), jednak umowa o pracę została rozwiązana z uwagi na likwidację stanowiska pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął 31 maja 2014 r. Otrzymała odprawę w wysokości 6.000 zł. W maju 2014 r. została u niej zdiagnozowana choroba autoimmunologiczna - (...) - wymagająca podjęcia natychmiastowego leczenia. Co trzy tygodnie przebywała w szpitalu w celu podania leków dożylnych i przeprowadzeniu badań kontrolnych. Jest pod stałą kontrolą lekarską. Na leki wydaje około 400 zł miesięcznie. Przebywała na zasiłku chorobowym ZUS ok. 2.500 -2.600 zł netto miesięcznie. Obecnie decyzją ZUS zostało jej przyznane świadczenie rehabilitacyjne na 6 miesięcy po wyczerpaniu się zasiłku chorobowego. W toku postępowania przeprowadziła się z dziećmi z domu w B. do mieszkania rodziców w W.. Na utrzymaniu poza powódką ma jeszcze córkę z drugiego małżeństwa N. B.. Czysznz za mieszkanie to 780 zł miesięcznie, dodatkowo media prąd, woda, Internet, telewizja.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się na następujących dowodach: zaświadczenie ze szkoły powódki k. 13; kopia odpisu skróconego aktu urodzenia powódki k. 14; kopia oświadczenia pracodawcy o wypowiedzeniu pracownikowi umowy o pracę matki powódki k. 15; zaświadczenie ze szkoły siostry powódki k. 16; wydruki potwierdzeń wykonania przelewu matki powódki k. 17-24, k. 170, k. 172; zaświadczenie o uczestnictwie w zajęciach sportowych powódki k. 25; kopia zaświadczenia lekarskiego matki powódki k. 37, k. 106, k. 145-146; kopia zaświadczenia z ZUS matki powódki k. 57; kopia zaświadczenia z pracy matki powódki k. 58; zaświadczenie o dochodach pozwanego k. 67; zeznania powódki k. 74, k. 110-111; zeznania pozwanego k. 74, k. 111; kopia umowy za kurs j. angielskiego powódki k. 101; kopia potwierdzenia zakupu biletu 30 dniowego powódki k. 105; zeznania świadka A. B. k. 108-1010; PIT 36L pozwanego za 2013 i 2012 r. k. 118-123; wydruk harmonogramu spłat kredytu pozwanego k. 124; pisma ze szpitala w E. k. 137, k. 161; kopia orzeczenia lekarza orzecznika ZUS dotyczącego matki powódki k. 143-144; kopia rachunku za pobyt w B. k. 147; kopia decyzji o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego matce powódki k. 153-154, pismo z Urzędu Skarbowego k.163; umowa o wymianie językowo-kulturowej powódki k. 171, oferta wyjazdu do B. oraz kopia zaświadczenia organizatora k. 173-174.

Z akt III RC 93/08: kopia wyroku rozwodowego w sprawie I1C 556/99 k. 14; kopia badań ortopedycznych powódki k. 20-21; kopia zaświadczenia o uczestnictwie w zajęciach z nauki i doskonalenia pływania powódki k. 23; kopia rachunku za zieloną szkołę powódki k. 26; kopia faktury za obóz językowy powódki k. 27; kopia zeznania PIT 36L i PIT 37 pozwanego za 2007 r. k. 49-53; zaświadczenie o dochodach z prywatnej praktyki lekarskiej pozwanego k. 54-55.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wskazanych wyżej dowodach uznając je za spójny i nie budzący wątpliwości materiał dowodowy. Wiarygodność przywołanych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, ponadto

przedmiotowe dokumenty nie wzbudzały również wątpliwości Sądu co do rzetelności i wiarygodności zawartych w nich treści, mimo iż niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach.

Sąd uznał zeznania stron za wiarygodne, natomiast koszty utrzymania powódki za znacząco przeszacowane i w tym zakresie za nie w pełni wiarygodne zeznania (...) opierającej się częściowo na sporządzonym przez siebie zestawieniu kosztów utrzymania.

W pozostałym zakresie zeznania stron i świadka Sąd uznał za spójne i wiarygodne.

Sąd nie oparł się na złożonych przez powódkę kopiach paragonów k. 26-34, k. 59-64 albowiem nie są one rachunkami imiennymi wystawionymi na powódkę i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy dla niej.

Sąd nie oparł się wprost na złożonych do akt przez pozwanego harmonogramie spłaty kredytu k. 125-128 oraz wydrukach dotyczących leasingu samochodu k. 129-131, jak również harmonogramie spłaty kredytu firmowego 132-133, bowiem dotyczą prowadzonej przez niego działalności gospodarczej i są wliczane w koszty jej prowadzenia, zatem nie są istotne w niniejszej sprawie i nie mogą być oceniane jako wydatki ograniczające jego możliwości zarobkowe oraz majątkowe tym niemniej jednak obrazują znaczną jego zdolność kredytową oraz możliwości zarobkowe i majątkowe.

Określając koszty utrzymania dziecka Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki, koszty wypoczynku oraz rozrywki.

Sąd zgodnie z powyższym krytycznie ocenił przedstawione przez (...) zestawienie kosztów utrzymania powódki i nie dał im w pełni wiary, co do wysokości wskazanych w nim kwot. Strona powodowa nie poparła w większości żadnymi dowodami powyższego zestawienia, a z zebranego materiału dowodowego nie wynika by wskazane kwoty były faktycznie zasadne w podanych wysokościach.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążących na rodzicach względem ich małoletnich dzieci niezależnie od tego czy pozostają w związku małżeńskim. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samo, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas. Towarzyszą temu nieodłącznie zmiany okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych. Z tego też powodu ustawodawca przewidział w art. 138 kro możliwość korygowania wysokości tychże świadczeń alimentacyjnych w przypadku zmiany stosunków.

Artykuł 128 kro stanowi, iż obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Artykuł 135 § 1 kro określając zakres i przedmiot obowiązku alimentacyjnego wyraża jednocześnie zasadę ograniczenia zakresu świadczeń alimentacyjnych do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś uzależnia je dodatkowo od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale również takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, statusowi społecznemu i wykształceniu. Obejmują one zarówno potrzeby materialne jak i nie materialne. Należy je oceniać zawsze w kontekście danej sytuacji. Zaś art. 96 kro nakłada na rodziców obowiązek wychowania dziecka, troszczenia się o fizyczny i duchowy jego rozwój, przygotowania do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień.

Podstawą zatem powództwa z art. 138 kro może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła po uprawomocnieniu się orzeczenia zasądzającego alimenty.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od G. R. po raz ostatni została ustalona ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie III RC 93/08 na kwotę 1.000 zł miesięcznie. Postanowienie o umorzeniu postępowania uprawomocniło się 27 czerwca 2008 r.

W sprawie należało zatem ustalić czy od daty pomiędzy uprawomocnieniem się ostatniego orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny, a złożeniem powództwa w niniejszej sprawie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów na rzecz powódki.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia częściowe uwzględnienie powództwa, bowiem z jednej strony koszty utrzymania powódki bezwzględnie wzrosły, a z drugiej możliwości zarobkowe matki znacznie spadły jednocześnie uniemożliwiając jej ich pokrycie nawet w części. Z kolei sytuacja zarobkowa pozwanego nadal jest bardzo dobra.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania należy w pierwszej kolejności wskazać, iż pozwany nie kwestionował ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem córki i uznał powództwo do kwoty 1.500 zł miesięcznie.

Wiadomym jest również, iż przez okres ponad 6 lat koszty utrzymania A. R. uległy zwiększeniu. Nastąpił ogólny wzrost kosztów utrzymania związany z obecną sytuacją gospodarczą kraju, co znajduje odzwierciedlenie we wzroście cen artykułów niezbędnych do codziennej egzystencji. Ponadto powódka jest 18 letnią uczącą się w szkole średniej osobą, w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miała zaledwie 11 lat i uczęszczała do szkoły podstawowej, wobec tego pojawiły się wyższe koszty związane z edukacją, co wiąże się z koniecznością ponoszenia wydatków związanych z zakupem podręczników, ćwiczeń, przyborów szkolnych i innych wymaganych opłat i składek, które pozwany kwestionował, jednak z doświadczenia życiowego wiadomym jest, że powódka artykuły i przybory szkolne musi posiadać żeby normalnie funkcjonować w szkole. Nie budzi, również żadnych wątpliwości teza Sądu, iż wraz z wiekiem dziecka rosną jego usprawiedliwione potrzeby, które obejmują już nie tylko potrzeby bytowe związane z wyżywieniem, zakupem odzieży, kształceniem i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka. Zaznaczyć należy, iż powinnością rodziców jest zaspokajanie potrzeb dzieci.

A. B. wprawdzie dochodziła podwyższenia alimentów do kwoty 2.900 zł. miesięcznie, a utrzymanie córki oceniła na około 3.800 zł miesięcznie, to zdaniem Sądu kwota ta nie została przez przedstawicielkę powódki dostatecznie uzasadniona. Należy wskazać, iż w toku postępowania pełnoletnia już A. R. oraz jej pełnomocnik popierali powództwo w całości. Sąd uznał wskazane w zestawieniu koszty utrzymania powódki za przeszacowane i nie odpowiadające rzeczywistym kosztom jej utrzymania. Kwoty wskazane w zestawieniu kosztów w ocenie Sądu nie zostały dostatecznie uzasadnione i poparte dowodami. Powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, na którym spoczywał ciężar dowodu, nie wykazała, iż faktycznie na swoje utrzymanie wydatkowana jest wskazana przez nią kwota 3.837,90 zł miesięcznie. W szczególności nie zostały udowodnione wskazane w zestawieniu koszty ubrań oraz koszty mieszkaniowe, w tym gaz oraz woda, opłaty szkolne, wyposażenia szkolnego, wyposażenia do zajęć pozaszkolnych, tenisa, dojazdów do szkoły, innych dojazdów, rozrywki oraz prezentów, które generują znaczną część wydatków. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika także, że powódka wymaga przyjmowania na stałe jakichś leków, tak, że kwoty od 200 do 300 zł miesięcznie wskazywane w zestawieniu kosztów trudno ocenić za rzeczywiście konieczne. Oczywiście na utrzymanie można wydać każdą kwotę, jeżeli rodzice mają dostateczne środki finansowe, jednak Sąd musi kierować się usprawiedliwionymi potrzebami powódki, które są rzeczywiście ponoszone, co nie oznacza, iż należy je ograniczyć do minimum egzystencji. Nie zmienia to faktu, że potrzeby osiemnastoletniej powódki są znaczne.

Reasumując ten wątek, w sprawie niniejszej Sąd przyjął w oparciu o zasady doświadczenia życiowego oraz możliwości zarobkowe pozwanego, iż rzeczywiste wydatki na 18 letnią powódkę kształtują się na poziomie ok. 2.600 zł miesięcznie. W kwocie tej znajdują pokrycie wydatki takie, jak wyżywienie 500 zł, odzież 250 zł, szkoła - w tym podręczniki, przybory szkolne i niezbędne akcesoria 200 zł, środki czystości i kosmetyki 150 zł, telefon 50 zł, rozrywka - w tym

kino, kieszonkowe, fryzjer 250 zł, j. angielski 200 zł, zajęcia dodatkowe w tym sportowe 400 zł, bilet na komunikację 50 zł, wakacje letnie i ferie zimowe 200 zł, leczenie 50 zł koszty mieszkania na jedną osobę w trzysobowej rodzinie 300 zł, prezenty i składki okolicznościowe 50 zł, wycieczki szkolne 50 zł.

W ocenie Sadu za wiarygodne należy uznać, iż powódka nie jest zorientowana w kosztach swojego utrzymania, bowiem jej utrzymaniem zajmuje się jej matka.

Trzeba także pamiętać, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Przechodząc do oceny możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego należy stwierdzić, że w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nie uległy pogorszeniu, bowiem nadal osiąga on wysokie dochody, które pozwalają na podwyższenie alimentów na rzecz córki.

W sprawie ustalono, iż pozwany nadal pozostaje w związku małżeńskim, posiada poza powódką na utrzymaniu jeszcze jedną córkę. Nadal prowadzi prywatną praktykę lekarską oraz pracuje w szpitalu, z której uzyskuje dochody na różnym poziomie tj. w styczniu 2014 r. uzyskał dochód w wysokości 6.529,77 zł, w lutym 7.170.81 zł, w marcu wykazał stratę 219,25 zł, w kwietniu dochód wyniósł 9.202,92 zł, w maju 2.200,31 zł a w czerwcu 4.314,27 zł. Posiada także dom obciążony kredytem hipotecznym.

Pozwany podnosił, iż kwestionuje wszystkie wskazane w zestawieniu koszty utrzymania córki, które uznał za zawyżone wskazując, że zostały one podane w takich wysokościach przez matkę powódki w tym celu, aby zapewnić sobie źródło dochodu bez konieczności świadczenia pracy, którą straciła, bowiem czas wytoczenia powództwa zbieżny jest z końcem terminu jej wypowiedzenia umowy o pracę. Ponadto zakwestionował stan zdrowia matki powódki i uznał, iż rozpoznana choroba nie uniemożliwia jej podjęcie zatrudnienia.

W tym miejscu należy wskazać, że okoliczność, iż matka wystąpiła z powództwem w takim, a nie innym terminie – w ocenie Sądu – świadczy jedynie o tym, że miała świadomość utraty pracy i niemożliwości samodzielnego dalszego ponoszenia zwiększających się potrzeb córki, jednocześnie nie chcąc, aby córka ponosiła z tego powodu konsekwencje. Ponadto A. B. przebywała na zwolnieniu lekarskim i otrzymywała świadczenia chorobowe z ZUS, a obecnie przyznane zostało jej świadczenie rehabilitacyjne, zatem nie można przyjąć za racjonalne i zasadne argumenty pozwanego, iż matka powódki za pośrednictwem alimentów chce sobie zapewnić źródło utrzymania bez konieczności świadczenia pracy, bowiem źródło dochodu na własne utrzymanie i w części na dzieci nadal posiada.

Kwestionowanie przez pozwanego stanu zdrowia byłej żony i wskazywanie, że rozpoznana choroba nie uniemożliwia jej podjęcia pracy nie jest racjonalne, gdyż A. B. przedstawiła w toku sprawy wiele zaświadczeń o stanie swojego zdrowia oraz decyzję o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego, które jednoznacznie potwierdzają to, że nie jest obecnie w stanie podjąć zatrudnienia. G. R. w niniejszej sprawie – co należy wyraźnie podkreślić – występuje w charakterze pozwanego, a nie biegłego uprawnionego do stawiania takich czy innych opinii.

Z uwagi na fakt wspólnego zamieszkiwania powódki wraz z matką i siostrą zasadne jest również jej partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania. Pozwany kwestionował także kwestię gadżetów elektronicznych. W tym zakresie należy wskazać, iż to pojęcie Sąd rozumie szeroko, a mianowicie sprzęt komputerowy, oprogramowanie, słuchawki, drukarkę itp., które nie są obecnie towarem luksusowym oznaczającym zbyt bogaty tryb życia. Biorąc zatem pod uwagę, iż przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców należy przyjąć, że obecnie „gadżety elektroniczne” stanowią konieczność dla normalnego egzystowania powódki w szkole, a także w środowisku

rówieśniczym. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż poziom życia powódki dotychczas był wysoki, a koszty jej utrzymania nie pojawiły się nagle, ale były ponoszone także poprzednio z tym, że pozwany w nich nie w pełni uczestniczył. Ponadto pozwany sam przyznał, iż zwiększające się koszty związane z utrzymaniem córki ponosiłby, gdyby o nich wiedział, ponadto zobowiązał się w ramach uznania powództwa w częściowym partycypowaniu w tego rodzaju kosztach. Fakt, iż część wydatków powódki nie została udowodniona na piśmie nie oznacza, iż nie zostały one poniesione. Sąd kieruje się w takich sytuacjach doświadczeniem życiowym, które pozwala na ustalenie ile kosztuje utrzymanie osoby w wieku powódki w niezbędnym zakresie odpowiadającym statusowi społecznemu oraz możliwościom zarobkowym rodziców. Skoro, więc status materialny rodziców do tej pory pozwalał na taki standard jej życia, nie można zdaniem Sądu obecnie pozbawić A. R. środków do życia, do którego jest przyzwyczajona zwłaszcza, że pozwany posiada wystarczające dochody do łożenia alimentów w zasądzonej wysokości. Podkreślić wymaga, iż obecnie powódka była zmuszona zrezygnować z zajęć sportowych w postaci gry w tenisa ziemnego z powodu braku pieniędzy. Jest to dla niej na obecnym etapie życia ogromna strata, gdyż jest osobą utalentowaną i posiada wystarczające predyspozycje do dalszej gry i nawet w przyszłości ma szanse wejścia do sfery zawodniczej, zatem powinna ona zintensyfikować siły na doskonalenie swoich umiejętności, a nie je całkowicie przerywać treningi, co obecnie ma miejsce. Powódka z powodu swoich osiągnięć sportowych ma także ogromne szanse na zdobycie stypendium na studiach, które z pewnością w przyszłości rozpocznie, co dodatkowo przemawia za potrzebą jak najszybszego powrotu do sportu. Brak stypendium może poważnie utrudnić jej osiągnięcie zamierzonego celu, jakim jest podjęcie studiów za granicą, które planuje. Obecnie powódka wykazuje także chęci do podjęcia korepetycji z dodatkowych przedmiotów przed maturą, na co także nie posiada środków. Nie są one oczywiście obecnie ponoszone, jednak z doświadczenia życiowego wiadomym jest, iż licealiści przed maturą z dodatkowych płatnych korepetycji korzystają, a zatem nie ma podstaw do tego by nie przyjąć, iż kiedy tylko powódka uzyska wystarczające środki zacznie na nie uczęszczać.

W tym miejscu należy przypomnieć, iż wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o wychowanie lub utrzymanie dziecka, w takim wypadku świadczenia alimentacyjne drugiego z rodziców, który nie sprawuje bezpośredniej pieczy nad dzieckiem, winno w większej części obciążać tego rodzica (art. 135§2 kro).

Biorąc w oblicie powyższego pod uwagę aktualną sytuację matki powódki oraz fakt, iż do tej pory na co dzień to ona głównie czyniła osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córki, a od czasu kiedy nie pracuje wskutek utraty pracy i choroby jej udział w wychowaniu jest jeszcze większy pomimo, iż powódka jest już osobą pełnoletnią, dlatego Sąd przyjął, iż pozwany powinien w części zwiększonych potrzeb córki, a mianowicie o 600 zł miesięcznie w tym za zajęcia sportowe, językowe oraz dodatkowe zajęcia przygotowujące do matury ponieść ich koszt w całości. Argumentację w tym zakresie Sąd oparł także na tym, iż pozwany poza alimentami i sporadycznymi prezentami nie uczestniczy w życiu córki i nie wykazał do tej pory inicjatywy, aby zwiększyć pomoc finansową lub po prostu opłacić jej dodatkowe zajęcia bez przekazywania pieniędzy. Przyjmując powyższe, tym bardziej powinien on ponosić koszty zwiększających się potrzeb własnego dziecka zwłaszcza, iż jego możliwości zarobkowe mu na to pozwalają.

Obecnie matka powódki choruje i ma znacznie niższe dochody niż w latach ubiegłych ale w toku ostatniej sprawy alimentacyjnej w ogóle nie pracowała, w tym zatem zakresie jej sytuacja się poprawiła.

Reasumując mając na uwadze sytuację majątkową i zarobkową G. R. oraz zważywszy na osiągnięte przez A. B. dochody - łącznie pozwala na przyjęcie – iż zasądzona kwota 1.600 zł przy uwzględnieniu obowiązku alimentacyjnego matki wystarczy na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powódki. Pogarszająca się sytuacja życiowa matki powódki siłą rzeczy częściowo dotknie i powódkę, albowiem poziom życia rodzica przekłada się na poziom życia dziecka i nie da się w całości przerzucić wszystkich potrzeb być może i dających się uzasadnić, na drugiego zobowiązanego rodzica.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd na podstawie art. 138 kro i 135 § 2 kro uznał powództwo częściowo za zasadne, co do podwyższenia alimentów do kwoty 1.600 zł, oddalając je w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

O kosztach procesu w tym sadowych Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 100 k.p.c. oraz par. 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461) i art.13 ust. 1, 96 ust. 1 pkt 2, 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i par. 2,3,6 ppkt 4 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.